

#1.2 Remains or Reproductions

Kader Attia, Mekhitar Garabedian,
Ciprian Muresan, Jon Rafman
10.11 – 18.12 2016

NL

Remains or Reproductions is het tweede luik van de driedelige tentoonstelling, waarin telkens andere werken geconfronteerd worden met de installatie *Bucharest City Model (fragment)* van de Roemeense kunstenaar Ciprian Muresan (°1977, Dej). *Bucharest City Model* is een architecturale maquette van een deel van de Roemeense hoofdstad op schaal 1:330, vervaardigd uit karton. Door de maquette aan de ingang van de tentoonstellingsruimte te plaatsen, wordt de bezoeker verplicht op het werk te stappen –en het bijgevolg te vernietigen–, om de andere kunstwerken in de tentoonstelling te kunnen bekijken. De keuze voor Boekarest heeft niet enkel betrekking op de sloop van talrijke gebouwen in de stad onder het communistische regime, maar refereert eveneens naar de hedendaagse problematiek van willekeurige stadsontwikkeling en de destructie van historisch, architecturaal en cultureel erfgoed. De kritiek die Ciprian Muresan met dit werk uit, is universeel en bovendien brandend actueel. Zo verschenen er recent nog beelden in de media van verwoeste, historische sites in steden als Aleppo en Palmyra in Syrië.

In drie tentoonstellingen, waarbij *Bucharest City Model (fragment)* steeds zal blijven staan, worden verschillende aspecten van deze maquette belicht aan de hand van werken van nationale en internationale kunstenaars. Zo wordt de installatie in dit tweede deel geconfronteerd met werken van Kader Attia (°1970, Dugny), Mekhitar Garabedian (°1977, Aleppo) en Jon Rafman (°1981, Montreal). Met de deels vernietigde maquette van Ciprian Muresan als uitgangspunt, focust de tentoonstelling op de steeds veranderende grootstad, zowel op architecturaal als demografisch vlak. Op persoonlijke wijze

onderzoeken de kunstenaars de culturele erfenis van hun historische achtergrond, waarbij de positie van het individu en diens identiteit in de hedendaagse samenleving in vraag wordt gesteld. Door te vertrekken vanuit bestaand (historisch) bronnenmateriaal, trachten ze de individuele vervreemding van het heden en het verleden te dichten. De titel van de tentoonstelling, *Remains or Reproductions*, verwijst naar een uitspraak¹ in de film *Remember Carthage* (2013) van Jon Rafman.

In zijn werk bestudeert Mekhitar Garabedian zijn migratieachtergrond – hij is geboren in Syrië, woont in Gent en is van Armeense origine – via verwijzingen naar en toe-eigening van (Westerse) literatuur, film, popcultuur en (kunst)geschiedenis. Zo refereert *Back Cover (Gorky)* (2014) naar het bekende schilderij *The Artist and His Mother* (1926-1935) van de Armeens-Amerikaanse schilder Arshile Gorky (1904, Van – 1948, Connecticut). Toen de Armeense genocide volop aan de gang was, ontvluchtte Gorky in 1915 zijn thuisland. Jaren later schilderde hij dit portret naar een oude foto van zichzelf als jongeman en zijn moeder. Garabedian vond deze bewerkte reproductie van het schilderij op de achterflap van een overzichtscatalogoog van het werk van Gorky in de Whitechapel Gallery in Londen. Voor het werk *Distances* (2013-2014) baseerde de kunstenaar zich op een index met de afstanden tussen de verschillende Syrische steden op een gevonden toeristische kaart. Als gevolg van de recente gebeurtenissen in zijn geboorteland krijgen deze abstracte gegevens, die hij op uiterst zorgvuldige wijze met de hand kopieerde, een zeer beladen ondertoon. Ter gelegenheid van *Remains or Reproductions* herinterpreteerde Mekhitar Garabedian zijn

bestaande installatie *Asek Lerner, khosek Lerner (Speak Mountains, tell us Mountains)* (2008), die bestaat uit een handgeschreven tekst en neonsculpturen van de twee nationale symbolen van Armenië (de nationale vlag en de berg Ararat). Het tekstfragment is het refrein² van het lied *A Rush and a Push and The Land is Ours* (uit het album *Strangeways, Here We Come*, 1987) van de Britse pop-band The Smiths. Met dit lied verwijst zanger Morrissey, die zelf Ierse roots heeft, naar de Ierse strijd om onafhankelijkheid in het begin van de 20ste eeuw. In combinatie met de Armeense symbolen, betreft Mekhitar Garabedian het tekstfragment op de geschiedenis van het Armeense volk onder de repressieve dictatuur van de Turkse machthebbers in het Ottomaanse Rijk. Door de neonsculpturen hier achterwege te laten, wordt de inhoud van het refrein, met de anonieme maquette van Ciprian Muresan op de achtergrond, universeel.

Geboren in een Algerijnse familie in Frankrijk, bracht Kader Attia zijn kindertijd zowel in Parijs als Algerije door. Dit steeds over en weer reizen tussen het Christelijke Westen en het Islamitische noordwestelijke deel van Afrika liet een diepe indruk op zijn artistiek oeuvre na. Via architectuur, geschiedenis, natuur, cultuur, religie en het menselijke lichaam onderzoekt Attia de relaties tussen het Westerse denken en de niet-Westerse culturen. Daarbij verdiept hij zich niet enkel in de migratieproblematiek tussen Europa en Afrika, maar analyseert hij eveneens de wederzijdse appropriatie van culturele handelingen. De laatste jaren focust Kader Attia zich hoofdzakelijk op het concept 'herstel'; een term die in de Westerse wereld een terugkeer naar de oorspronkelijke toestand impliceert, zonder dat er sprake is van een letsel. In eerder traditionele samenlevingen geldt echter het tegenoverge-

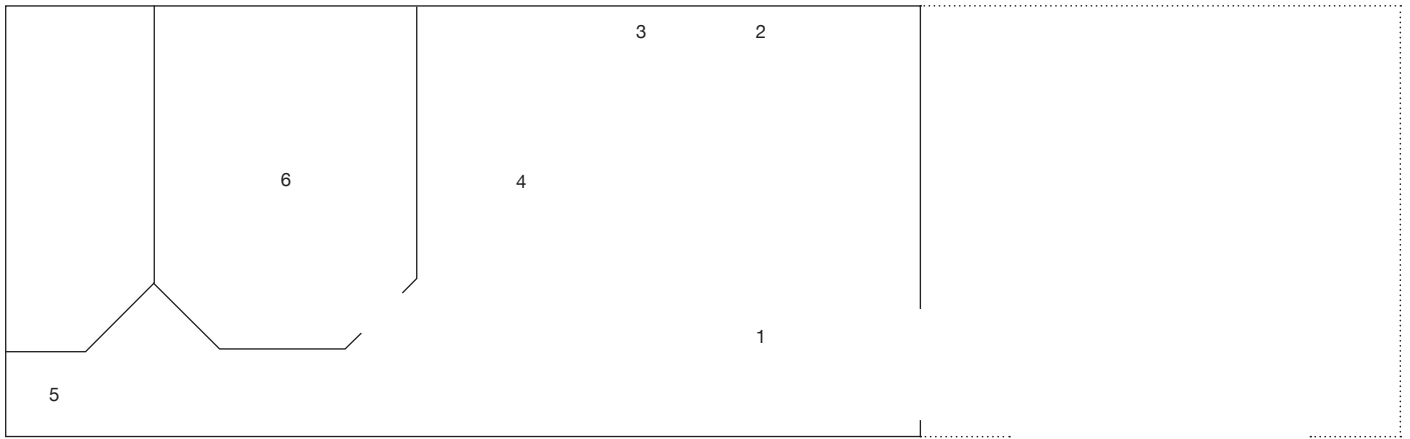
stelde: er kan geen herstel bestaan zonder litteken. In de installatie *Untitled* (2014), dat bestaat uit een traditionele Marokkaanse schaal en een collage van archiefbeelden van diverse inheemse stammen, repareerde de kunstenaar de scheuren in het hout door middel van vloeibare tin.

De Canadese kunstenaar, filmmaker en essayist Jon Rafman onderzoekt met zijn werk de impact van eigentijdse technologie op het bewustzijn. Hij is vooral gekend voor zijn lopend project *9-Eyes*; een verzameling van screenshots genomen van bizarre taferelen die te vinden zijn op Google Street View. *Remember Carthage* (2013) is een experimentele kortfilm die de kijker meeneemt op een eenzame zoektocht naar een verlaten toevluchtsoord in de Saharawoestijn. Zoals bij de meeste van zijn films is *Remember Carthage* samengesteld uit online found footage-materiaal (hier in de vorm van de online virtuele wereld Second Life en PlayStation 3-videogames). De film heeft een repetitieve structuur door de wederkerende fragmenten, locaties en tekst, waardoor de kijker – samen met de protagonist – vervreemdt en niet langer in staat is om origineel van reproductie te onderscheiden. Ook het gemak waarmee de voice-over spreekt over het toevluchtsoord, hoewel hij er enkel over heeft gehoord via het internet, illustreert het vervagen van de grenzen tussen de werkelijkheid en de simulaties van de virtuele wereld. Op deze manier benadrukt Rafman hoe digitale media geschiedenis enerzijds heel toegankelijk en anderzijds volkomen bevreemdend voor de kijker maakt.

¹ "I can not tell if what I perceive are the remains of an ancient civilization or their reproduction."

² "A rush and a push and the land that we stand on is ours
It has been before so it shall be again
And people who are uglier than you and I
They take what they need, and leave."

Op de agenda: *Game Play: Artists playing Video Games* op maandag 14 november, vanaf 20u in Cinema OFFoff. Naast films van Harun Farocki, Peggy Ahwesh, Angela Washko en Brent Watanabe worden ook twee films (*Kool-Aid in Second Life*, 2010 & *A Man Digging*, 2013) van Jon Rafman getoond. Meer informatie: www.offoff.be / *Homeless Movies / In de stad*, tot 15 januari 2017 op 6 verschillende locaties in Gent. Met films van Mekhitar Garabedian, Eva Giolo, Katrin Kamrau, Jasper Rigole, Meggy Rustamova, Lisa Spilliaert. Meer informatie: www.huisvanalijn.be / *Etcetera IV* op zaterdag 26 november, vanaf 19u in de inkomhal van S.M.A.K. Naast video's en performances van onder andere Dara Birnbaum, Christian Jankowski, Oliver Laric & Laure Prouvost wordt ook de video *Still Life (Betamale)* uit 2013 van Jon Rafman getoond.

1. Ciprian Muresan, 'Bucharest City Model (fragment)', 2015
1:330, karton, variabele afmetingen
Courtesy de kunstenaar en Galeria Plan B, Cluj/Berlin

2. Mekhitar Garabedian, 'Back Cover (Gorky)', 2014
Inkjet, diasec, 100 x 80 cm
Editie op 3 ex.
Courtesy Albert Baronian, Brussel

3. Mekhitar Garabedian, 'Distances', 2013-2014
Inkt op papier, 100 x 69 cm

4. Kader Attia, 'Untitled', 2014
Sculptuur en collage
Hout, metaal, tin, karton en foto's, variabele afmetingen

5. Mekhitar Garabedian, 'Library (The Smiths, A Rush and a Push, 1987)', 2016
Tekst met markeerstift op muur, variabele afm.

6. Jon Rafman, 'Remember Carthage', 2013
Single channel video in loop, kleur, geluid, 13'43"
Courtesy de kunstenaar

Met veel dank aan de kunstenaars, Galeria Plan B (Cluj/Berlijn), Galerie Albert Baronian (Brussel), Lehmann Maupin (New York/Hong Kong), Studio Jon Rafman (Montreal), Cluj Makers (Cluj) & Pauline Scharmann.

Met de steun van Stad Gent & Duvel Moortgat.

Indien u Convent zou willen steunen, aarzel niet contact met ons op te nemen via info@conventartspace.be